

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: T. Materne ja J.-C. Halleux, avustajinaan asianajajat F. Libert ja S. Rodrigues)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 34 artiklan ja ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista 29.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY (EYVL L 138, s. 57) rikkominen — Kansallinen säännöstö, jossa edellytetään ajoneuvon tyyppihyväksyntätodistuksen esittämistä toisessa jäsenvaltiossa aiemmin rekisteröidyn ajoneuvon rekisteröimistä edeltävää katsastusta varten — Toisessa jäsenvaltiossa suoritettujen katsastusten tulosten tunnustamatta jättäminen — Tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoitus — Oikeutusperusteiden puuttuminen

Tuomiolauselman

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista 29.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/103/EY, 4 artiklan ja SEUT 34 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vaatinut rekisteröintitodistuksen lisäksi vaatimustenmukaisuustodistusta rekisteröintiä edeltävää katsastusta varten sellaisilta ajoneuvoilta, jotka on aiemmin rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, ja koska se on edellyttänyt, että toisessa jäsenvaltiossa aiemmin rekisteröidyt ajoneuvot, joiden omistaja vaihtuu, on katsastettava ennen rekisteröintiä, ottamatta tässä yhteydessä huomioon toisessa jäsenvaltiossa suoritettujen katsastusten tuloksia.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 160, 28.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.9.2012 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Daniela Mühllleitner v. Ahmad Yusufi ja Wadat Yusufi

(Asia C-190/11) (¹)

(Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Toimivalta kuluttajien tekemien sopimusten osalta — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 15 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tämän toimivallan mahdollinen rajoittaminen koskemaan etäsopimuksia)

(2012/C 355/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daniela Mühllleitner

Vastaajat: Ahmad Yusufi ja Wadat Yusufi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytän-

töönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 15 artiklan 1 kohdan c alakohtaan tulkinta — Toimivalta kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa — Tämän toimivallan mahdollinen rajoittaminen koskemaan etäsopimuksia

Tuomiolauselman

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytännönnäköistä siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 15 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, ettei siinä vaadita, että kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välinen sopimus on tehty etäsopimuksena.

(¹) EUVL C 204, 9.7.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 6.9.2012 (Baranya Megyei Bíróságin (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mecsek-Gabona Kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-273/11) (¹)

(Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 138 artiklan 1 kohta — Sellaisen yhteisönsisäisen liiketoimen vapauttamisen edellytykset, jossa hankkijalla on velvollisuus huolehtia sellaisten tavaroiden kuljetuksesta, joista se määrää omistajana lastaushetkestä lukien — Myyjän velvollisuus todistaa, että tavarat ovat fyysisesti poistuneet luovutusjäsenvaltion alueelta — Hankkijan arvonlisäverotunnisteen poistaminen rekisteristä taannehtivin vaikutuksin)

(2012/C 355/09)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Baranya Megyei Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mecsek-Gabona Kft

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Baranya Megyei Bíróság — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 138 artiklan 1 kohdan tulkinta — Sellaisen rajat ylittävän liiketoimen verovapautta koskevat edellytykset, jolle on ominaista se, että hankkija on velvollinen varmistamaan tavarankuljetuksen, ja se, että hankkijasta tulee tavarankuljetuksen omistaja sen lastaamisen hetkellä — Verovelvollisen velvollisuus osoittaa, että tavara on kuljetettu toiseen jäsenvaltioon ja että se on kyseisen kuljetuksen yhteydessä poistunut fyysisesti sen jäsenvaltion alueelta, jossa se on toimitettu

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU, 138 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että myyjän oikeus yhteisöluovutuksen vapautukseen evätään pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa, edellyttäen, että objektiivisten seikkojen avulla on osoitettu, ettei myyjä ollut täytännyt selvitysvelvoitettaan tai että se tiesi taikka sen olisi pitänyt tietää, että sen toteuttama liiketoimi liittyi hankkijan tekemään petokseen, eikä se ollut toteuttanut kaikkia toteutettavissaan olleita kohtuullisia toimenpiteitä välttyäkseen osallistumasta kyseiseen petokseen.
- 2) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2010/88, 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisöluovutuksen verovapautusta ei voida evätä myyjältä yksinomaan sillä perusteella, että toisen jäsenvaltion veroviranomaiset ovat poistaneet hankkijan arvonlisäverotunnisteen rekisteristä siten, että vaikka poistaminen on tehty tavarantoiminnan luovutuksen jälkeen, se on tullut voimaan taannehtivasti luovutusta edeltävästä ajankohdasta lukien.

(¹) EUVL C 269, 10.9.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.9.2012 (Tribunal administratif (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — DI. VI. Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C. v. Administration des contributions en matière d'impôts

(Asia C-380/11) (¹)

(Sijoittautumisvapaus — SEUT 49 artikla — Verolainsäädäntö — Varallisuusvero — Varallisuusveron alennuksen myöntämisedellytykset — Varallisuusverovelvollisen aseman menettäminen sen seurauksena, että yhtiön kotipaikka siirretään toiseen jäsenvaltioon — Rajoitus — Oikeuttaminen — Yleisen edun mukaiset pakottavat syyt)

(2012/C 355/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DI. VI. Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C.

Vastaaja: Administration des contributions en matière d'impôts

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal administratif — SEUT 49 artiklan tulkinta — Sijoittautumisvapaus — Verolainsäädäntö — Varallisuusvero — Kansallinen lainsäädäntö, jossa varallisuusveron alennuksen myöntämisen edellytykseksi asetetaan se, että

henkilö pysyy kyseisessä jäsenvaltiossa varallisuusverovelvollisena viiden seuraavan verovuoden ajan — Varallisuusverovelvollisen aseman menettäminen sen takia, että yhtiön kotipaikka siirtyy toiseen jäsenvaltioon

Tuomiolauselmä

SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että pääasian kaltaisissa olosuhteissa se on esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan varallisuusveron alennuksen myöntämisen edellytyksenä on pysyminen varallisuusverovelvollisena seuraavien viiden verovuoden ajan.

(¹) EUVL C 298, 8.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.9.2012 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ja Puolan tasavalta vastaan Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-422/11 P ja C-423/11 P) (¹)

(Muutoksenhaut — Kumoamiskanne — Kanteen tutkimatta jättäminen — Edustus unionin tuomioistuimissa — Asianajaja — Riippumattomuus)

(2012/C 355/11)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittajat: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (edustajat: radca prawny D. Dziedzic-Chojnacka ja radca prawny D. Pawłowska) ja Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Szpunar, A. Kraińska ja D. Lutostańska)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja A. Stobiecka-Kuik)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitukset, jotka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej vastaan komissio, 23.5.2011 antamasta määräyksestä, jolla kyseinen tuomioistuin jätti tutkimatta Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznejin nostaman kanteen, jossa vaadittiin unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (EYVL L 108, s. 33) 7 artiklan 4 kohdan nojalla 3.3.2010 tehty komission päätös K(2010) 1234, jossa Puolan sähköisen viestinnän palvelujen ja postipalvelujen sääntelyviranomaisen veloitettiin perumaan komissiolle ilmoitetut kaksi toimenpide-ehdotusta, jotka koskivat IP-liikenteen kansallisia tukkumyyntimarkkinoita (IP-liikenne) (asia PL/2009/1019) ja IP-liikenteen kansallisia tukkumyyntimarkkinoita (peering IP) Telekomunikacja Polska SA:n (TP) verkon kanssa (asia PL/2009/1020) — Unionin tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan ja